

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

Tertia pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

quia spant eterna bona. non debent de tpalibz esse solliciti. que etiam sciunt dei puidencia distribui hoibz. Sexta rōez adducit ex sollicitudie dei p̄s erga nos. q̄ nos sollicitos esse nō optet nec em̄ filii d̄nt sollicitari vñ vidū habeāt ⁊. veltitū sed hāc sollicitudinē relinquūt p̄familias. i. Pe. 5. Dē m̄ sollicitudinem v̄ram p̄cantes in eū qm̄ ip̄i cura est de vobis: Sēt em̄ p̄ v̄ Tri. Qui creauit naturā. eius nouit indigentā. qz si p̄ est non poterit de spicere filios: qz oibz hys indigetis: non q̄ defiat in necessariis. Nā p̄s licet filiis non debet superflua. tribuunt tamen necessaria ⁊.

Tercia pars.

Ergo postq̄z oñdit non esse h̄uendū mamone p sub
Rāda tpaliū. nunc declarat q̄ h̄uendū ē deo. q̄ dat
regnū celoꝝ. ⁊ adiicit tpalia. cum dicit. Querite aut̄.
vbi tria facit p̄mittit em̄ quid p̄ncipl̄ sit querenduz
⁊ de quo n̄a mens d̄t esse sollicita: Querite aut̄. ⁊ petite et inue
litate. ps. Querite faciem ei⁹ semp. Xu. sed vbi queret q̄ in ue
niet: p̄mum. ⁊ an̄ oia et sup oia. ⁊ om̄i desiderio: Regnum dei
q̄ est eterna b̄tudo. p̄mo igit̄ attendam⁹ q̄ querendum est
regnū dei. petendū et inuestigandū. petendū q̄dem oibz. qz ē
collatio ip̄ius in alterius p̄tate. vñ in orōne d̄nica dicimus. Ad
ueniat regnū tuum. Inuestigandū aut̄ sc̄tis opationibz. taliter
em̄ opantibz d̄t. Mat. 25. Venite b̄ndicti p̄ris mei possidete pa
tum vobis regnū ab origine mundi. It̄ attendam⁹ quō sit q̄
rendum. Xu. In soliloquiis. Tu es simū bonū q̄ nemo recte
quesiuit. ⁊ nemo inuenit. ois aut̄ recte quesit. quē tu recte q̄
tere fecisti. recte aut̄ querit cū p̄ncipl̄ querit. p̄ncipl̄ aut̄ querē
dū est p̄pter tria. p̄mo qz ad ip̄m p̄cipandū addit sum⁹. mlti q̄
dem hoies velut bruta aialia ignorant ad quid sint creati. cre
dunt ei ad h̄ esse se sc̄tos. vt mundanis rebz fruant p̄ libito. vi
ta p̄fici gaudeāt. diuitias agregent. honores acq̄rant. p̄ncipa
tus teneant. ⁊ comessacōibz atqz luxuriis vacent dicentes illud.
Sap. 3. Hec est ps n̄a et sois. sed non sic est ymmo additus est
hō vt regnū eternū possideat. fecit em̄ deus hoīem rectū ad sup
na licz multas se immiscuent questionibz. Sec̄do querendum est
p̄ncipl̄ qz in eo om̄e bonū cōtinet plene ⁊ p̄fecte vbi nullus de
fectus nulla indigentia est. Tercio. qz ip̄m solum faciat eternā
ter. ps. Saccaboz cū appuerit gloria tua R. Sec̄do oñdit quid
sit querendū. vt ip̄m regnū inueniat. querenda ē em̄ istū reg
ni iusticia: Et iusticiā eius: Nullus em̄ est regnicola. qui ipsius
regni iusticiā non h̄uat. Iusticia aut̄ regni in tribz cōsistit. p̄mo ī
opatione sacramenti fidei. optet em̄ voluntatem eē de regno sig
na regni et sacramenta eius suscipe. Jo. 3. Nisi quis renatus su

erit ex aqua et spūscō non p̄ intrare in regnū dei. Secōdō confi-
 sit in dēptu mūdi. nō timēdo ip̄ius aduersa. nec appetēdo
 ip̄ius p̄spera. Iustū em̄ est vt q̄libet dēmnat regnū suo d̄trariū
 regno. Q̄ndi q̄dem adūsa fortiter tolleranda sūt. Actū. 19. p̄
 multas tribulacōes optet nos intrare in regnū dei. Eius aut̄ p̄
 spera sūt fugienda. q̄ sunt d̄cupia carnis. et d̄cupiscētia oculo-
 rum. et supbia vitē. d̄ p̄mum. 1. Cor. 15. Caro et sanguis regnū
 dei non possidebūt. et hoc quantū ad tactum quō p̄ talia agunt
 regnū dei non d̄sequunt. Gal. 5. quantū v̄o ad gustū. Ro. 14.
 Non est regnū dei esca et potus d̄tra d̄cupiam oculoꝝ q̄ auari-
 cia est d̄r. Mat. 5. b̄ti paupes spū qm̄ ip̄oꝝ est regnū celoꝝum
 Eiusdem. 19. q̄ difficile qui pecunias h̄nt intrabūt in regnū ce-
 loꝝ. d̄tra supbiam vitē d̄r Mat. 19. finite puulos venire ad me
 talis est ei regnū dei. Tercia iusticia regni d̄sistit vt ea q̄ regni
 sunt opemur. et h̄c sunt v̄tutes et gr̄e. quasi statua ip̄ius. que
 fortiter opari optet tanto conatu. Mat. 11. Regnū celoꝝ vim
 patit et violenti rapiūt illud. Item optet agere habundanter.
 Mat. 5. Nisi habundauerit iusticia v̄ra plusq̄ scribarū et phari-
 seoꝝ. non intrabitis in regnū celoꝝ. Item optet agere p̄seueras-
 ter. Lu. 9. Nemo mittens manū ad aratꝝ et respiciens retro.
 aptus est regno dei. vltima regni celestis iusticia est si quisq̄ in
 supradictis deliquerit quatenus peniteat. Mat. 3. p̄niam agite
 appinquat x̄. L. Tercio p̄mittit subsidium t̄paliū: Et h̄
 oia: t̄palia vidus sc̄z et vestitus: ad iudicē vobis: additio est
 minoris boni. aut eius boni quod nō querit p̄ncipiū. aut boni
 quo vtendū est. non p̄pter se. sed magis in sustentacōem n̄refra-
 gilitatis. talia vero sūt h̄c t̄palia. et iō non dari. se rei iam date
 diuino p̄misso ad iudicē dicunt. Nec est dubium qm̄ ista ad iudicē.
 querenti b̄o sūmum. qz in vita p̄nti rex n̄r non p̄mittit sine tali-
 bus stipendijs militare. Que si deus tribuit p̄ccōrib̄. multo ma-
 gis iustis. p̄o. Jada cogitatum tulū in d̄no. et ip̄e te enutriet In
 terrogatus b̄us s̄francise⁹ quis fr̄es suos pasceret. Respōdit
 rex quidā vnā mulierem impregnauit in silua. que natū pueꝝ
 aliquo t̄pe nutritū detulit ad portam regis vt de cetero ip̄m pa-
 sceret. Qz rex audiens tot inq̄t mutiles comedūt panē meū. nō
 ne filiū meū ē dignum inter alios sustentari. h̄ac exponens pa-
 bolam dixit se esse mulierem dei verbo impregnatam nec miraz
 deo tot inuitos pascente. si spūalib̄ filiis alimoniā p̄uidebit. p̄
 uidet auib̄ celi. supbis. auaris. et rapacib̄ p̄uidet florib̄ mūdi
 id est vanis et amatoribus mundi. multo magis querentibus
 regnum dei et ipsius iusticiam.

Prima pars

Dñica quindēcima p̄ pentheco. ser. lxxvii